ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Δραχμὰς 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Φρ. Χρ. 8

ΕΤΟΣ Α΄ — ΑΡΙΘΜΟΣ 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν :
"ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ,, ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1906

Ἡ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τῶν ἔλεγχον δωδεκαμελοῦς συμβουλίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπτης τῆς ὕλης καὶ ὑπεύθυνος
ΠΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ
Δικηγόρος ἐν Ἀθήναις

Η ΔΙΚΗ

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ

ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Μετὰ τὸ στάδιον τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, ὅπερ ἔληξε τὴν ἐννάτην ἡμέραν διὰ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν καταθέσεων δύο περίπου ἑκατοντάδων μαρτύρων, ἤρξατο ἡ ἀπολογία τῶν κατηγορουμένων καὶ δὴ πρῶτον τοῦ:

Ἀντ. Κωσταγερακάρη

ὅστις διεξοδικώτερον, παρ' ὅσον ἐπιστεύετο, ἀπέφυγε τὰς κοινωνιστικὰς ἢ ἄλλας θεωρίας εἰς ἃς ἐδεικνύετο ἐπιρρεπής, προσέλαβε δὲ ἀφηγηματικὸν μᾶλλον ὕφος, λαβὼν ὡς βάσιν μᾶλλον τὴν πρώτην ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ ἅμα τῇ συλλήψει του κατάθεσιν καὶ πολεμήσας βῆμα πρὸς βῆμα τὴν δευτέραν κατάθεσίν του, δι' ἧς εἶχεν ὑποδείξει ὡς γνωστόν, συνένοχόν του καὶ τὸν ἕτερον τῶν κατηγορουμένων. Ποία ἡ ἐπὶ τῆς καταθέσεως τοῦ Α. Κωσταγερακάρη γνώμη ἡμῶν, ἢ ποία ἡ ἐκ ταύτης ἐντύπωσις, δὲν μᾶς εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ ἐκθέσωμεν, ἐφ' ὅσον γράφομεν πρὸ τοῦ πέρατος τῆς δίκης καὶ τῆς ἐτυμηγορίας τῶν ἐνόρκων. Τὸν κατηγορούμενον τοῦτον διεδέχθη ἐν τῇ ἀπολογίᾳ ὁ ἕτερος.

Γεώργιος Μητσέας

Ἡ ἀπολογία τούτου ὑπῆρξε μακροτάτη ἀπασχολήσασα τὸ δικαστήριον ἐπὶ τρεῖς καὶ πλέον ὥρας. Παρηκολούθησεν ἀπολογούμενος καὶ τὴν τελευταίαν ἀκόμη τῶν λεπτομερειῶν, ἃς ὑπώπτευεν ὅτι θὰ ἐχρησιμοποίει κατ' αὐτοῦ ἡ κατηγορία, κατῆλθεν εἰς ἀφήγησιν καὶ ἀναίρεσιν ἁπάντων τῶν γνωστῶν γεγονότων, προέβη εἰς συνδυασμὸν τῶν καταθέσεων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ Γεννηματᾶ, παρεμπιπτόντως δὲ ἐπετέθη κατὰ τῆς τότε ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἥτις μεροληπτικῶς, ὡς ἔλεγεν, ἐνήργει τὴν καταδίωξιν τῶν χαρτοπαιγνίων, προσθέσας ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς εἶχε ληφθῇ τὸ μέτρον τῆς καταδιώξεως εἶχε παύσει συντηρῶν τὰ χαρτοπαικτικά του κέντρα.

Μετὰ τὴν ἀπολογίαν καὶ τοῦ κατηγορουμένου τούτου ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν κ.

Εἰσαγγελέα

Τὴν περὶ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Εἰσαγγελέως γνώμην ἡμων, ἣν γνώμην δὲν σχετίζομεν ποσῶς μὲ τὸ ζήτημα ἂν κατ' οὐσίαν ἔπεισεν ἢ αὐτοὺς ἐνόρκως, παραθέτομεν ἐν ἑτέρᾳ στήλῃ. Ὁ κ. Εἰσαγγελεύς, μὲ καλλιέπειαν ὁμολογοῦμεν, προέταξε πρόλογον, ἐν ᾧ ἀνέπτυξε διάφορα κοινωνικὰ καὶ ἄλλα ζητήματα, ἅτινα ἐσχέτισε μὲ τὴν ὑπόθεσιν, ἐποιήσατο χρῆσιν τῶν δριμυτέρων φράσεων καὶ εἰκόνων πρὸς στιγματισμὸν τοῦ πάθους τοῦ χαρτοπαιγνίου, ὅπερ ἀπεκάλεσε κοινωνικὸν ἕλος καὶ εἰδεχθῆ πηγὴν ἐξ ἧς ἀναβλύζουν τὰ εἰδεχθέστερα τῶν κοινωνικῶν τεράτων, παρέστησε ζωηρότατα ὅτι διὰ τοῦ ἀδικήματος ὅπερ ἄγεται πρὸ τῆς κρίσεως τῶν ἐνόρκων δὲν ἐσπαράχθη μόνον μία κορυφὴ τοῦ πολιτειακοῦ οἰκοδομήματος, οὐδ' ἐκυλίσθη πρὸ τῶν προπυλαίων τῆς Βουλῆς εἰς στρατιώτης τοῦ καθήκοντος, ἀλλ' ἐκλονίσθη ἐκ βάθρων καὶ αὐτὴ ἡ πολιτεία ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ νόμο καὶ διὰ πλέον ἢ μακρᾶς ἀναδρομῆς εἰς τὰ διάφορα γεγονότα καὶ τὰ ἄλλα στοιχεῖα ἐφ' ὧν ἐστηρίχθη ἡ κατηγορία, κατέληξεν ἐκφράζων τὴν πεποίθησιν ὅτι ὑφ' οὓς τὸ ἀδίκημα ἐτελέσθη ὅρους πάντως ἡ συμμετοχὴ καὶ τοῦ Γεωργ. Μητσέα ὡς ἠθικοῦ αὐτουργοῦ εἶνε ἀποδεδειγμένη. Ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων διὰ τὸ συμπέρασμα τοῦτο τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ἐπιχειρημάτων ὑπῆρξε, κατ' αὐτόν, καὶ τὸ γεγονὸς τῶν διαφόρων ἀντιφάσεων εἰς τὰς ὁποίας περιέπεσεν ὁ φυσικὸς αὐτουργὸς ἔν τε τῇ προανακρίσει καὶ τῇ κυρίᾳ ἀνακρίσει ἢ τῷ ἀκροατηρίῳ, ὡς καὶ τὸ ἕτερον, ὅτι ἡ ὑπεράσπισις, ἐγκατέλιπεν ἐν τῇ ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίᾳ καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμήν, τὸ μέγα ἐπιχείρημά της, ὅτι ἡ πρώτη κατὰ τοῦ Γεωργ. Μητσέα κατάθεσις τοῦ φυσικοῦ αὐτουργοῦ δὲν ὑπῆρξεν ἀβίαστος, ἀλλὰ προϊὸν βασανιστηρίων ἐν τῷ ἀστυνομικῷ κρατητηρίῳ, ἅτινα βασανιστήρια διέψευσε καὶ αὐτὸς ὁ φυσικὸς αὐτουργὸς ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του ἐπ' ἀκροατηρίου.

Μετὰ τὸν κ. Εἰσαγγελέα ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἐκ τῶν συνηγόρων τοῦ φυσικοῦ αὐτουργοῦ κ.

Β. Ἀντωνόπουλος.

Ἡ ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ συνηγόρου τούτου ἐντύπωσις ὑπῆρξεν ἀγαθή, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ὅρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἀνεδέχθη ὁ συνήγορος οὗτος νὰ ἐξαγνίσῃ πρᾶξιν κινοῦσαν ἔτι τὴν γενικὴν φρικίασιν.

Πρῶτος ἐκ τῶν συνηγόρων τοῦ Γεωργ. Μητσέα ἔλαβε τὸν λόγον σήμερον τὴν πρωΐαν ὁ κ.

Κ. Κωνσταντόπουλος.

Ἀτυχῶς δὲν ἐναπομένει εἰς ἡμᾶς ἐπαρκὴς χρόνος ὅπως μεταδώσωμεν τὰς ἐπὶ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ συνηγόρου τούτου γνώμας ἡμῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν εἶνε, ὅτι, ἐν τῷ προϊμίῳ του τοὐλάχιστον, ἀπετέλεσε τὸν ἀντίποδα κυριολεκτικῶς τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, μὴ κατορθώσας νὰ ἐξαρθῇ πρὸς στιγμὴν πέραν τῶν ἐκ τῆς ἀποδεκτικῆς διαδικασίας ἐκτυλιχθέντων. Ἡ ἐγνωσμένη δεξιότης τοῦ συνηγόρου τούτου, ἥτις εἶνε ἀποτέλεσμα πείρας δικηγορίας δεκαετηρίδων, μᾶς δίδει τὸ δικαίωμα νὰ πιστεύωμεν ὅτι τὸ ἄγαν πεζὸν τοῦ προλόγου του ὀφείλεται εἰς στρατηγικὴν δικανικὴν καὶ εἰς σχέδιον προμεμελετημένον, καθότι εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων τῆς ἀγορεύσεώς του λέξεων, ζωηρότατα παρέστησεν εἰς τοὺς ἐνόρκους ὅτι ἡ ἱερὰ αὐτῶν ὑποχρέωσις εἶνε νὰ ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἀδικήματος καὶ μόνον ἀνεξαρτήτως καὶ πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ θύματος καὶ πρὸς πᾶσαν προκατάληψιν ἣν ἡ ἐκ τοῦ ἀδικήματος ἐντύπωσις παρήγαγε. Ἂν ἀπὸ τοιαύτης ἐκδοχῆς ἤθελε κριθῇ ἡ ἀγόρευσις, ὄντως εἶνε ἐπιτυχής.

Τὰ κύρια ζητήματα

Καίτοι τὰ εἰς τοὺς ἐνόρκους ὑποβληθησόμενα ζητήματα δὲν εἶνε εἰσέτι γνωστά, ἰδίᾳ τὰ ἰδιαίτερα, ἐπὶ τῶν ὁποίων μακρὰ προμηνύεται συζήτησις, ἐντούτοις ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἐγκλητήριον, δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν τὰ κύρια ζητήματα, ἅτινα θὰ ἔχωσιν ὡς ἑξῆς:

1) Εἶνε ἔνοχος ὁ κατηγορούμενος Ἀντώνιος Κωσταγερακάρης, γεννηθεὶς ἐν Λαγείᾳ καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, ἐτῶν 35 ἄεργος καὶ Χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὅτι κατὰ τὴν 31ην Μαΐου 1905 ἐν Ἀθήναις καὶ ἔξωθι τοῦ Βουλευτηρίου ἐκ προμελέτης ἀπεφάσισε καὶ ἐσκεμμένως ἐξετέλεσεν ἀνθρωποκτονίαν κατὰ τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ Θεοδώρου Π. Δηλιγιάννη, πλήξας αὐτὸν ἐπανειλημμένως δι' ἀμφιστόμου μαχαίρας κατὰ τὴν κοιλιακὴν χώραν;

2) Εἶνε ἔνοχος ὁ Γεώργιος Μητσέας, γεννηθεὶς ἐν Ἀβίᾳ τῆς Οἰτύλου καὶ κατοικῶν ἐν Ἀθήναις, ἐτῶν 39 κτηματίας καὶ χριστιανὸς ὀρθόδοξος ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι α΄) Κατὰ Μάϊον τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ ἰδίως κατὰ τὴν 21ην ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκ προθέσεως παρεκίνησε τὸν εἰρημένον Ἀντ. Κωσταγερακάρην εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω πράξεως τοῦ ἐκ προμελέτης φόνου τοῦ Θεοδ. Δηλιγιάννη, παραγγείλας καὶ συμβουλεύσας αὐτὸν πρὸς τοῦτο μετ' ἀπάτης, πειθοῦς καὶ φορτικότητος καὶ μεταχειρισθεὶς ἐπίτηδες ὡς ἔρμαιον τὴν εἰς ἣν οὗτος εὑρίσκετο ψυχικὴν ὁρμὴν καὶ ψυχικὸν πάθος, ἤτοι τοῦ μίσους αὐτοῦ κατὰ τοῦ δολοφονηθέντος;

β΄.) Ὅτι κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις ἔδωκε παραγγελίαν (καὶ συμβουλὴν) καὶ ὑπεσχέθη μισθὸν εἰς τὸν εἰρημένον Ἀντώνιον Κωσταγερακάρην πρὸς ἐκτέλεσιν ἀνθρωποκτονίας ἐκ προμελέτης κατὰ τῶν Κυριακούλη Μαυρομιχάλη, Ἀναστασίου Παπούλα διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ Θ. Μπάκα ἀστυνόμου Ἀθηνῶν αἵτινες ὅμως πράξεις δὲν ἐξετελέσθησαν παρ' αὐτοῦ τοῦ λαβόντος τὴν παραγγελίαν Ἀντωνίου Κωσταγερακάρη;

ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 25 Φεβρουαρίου

Ἡ περίοδος τοῦ λυρισμοῦ, ἡ ρωμαντικὴ ὅπως ἀπεκλήθη ἐποχή, δὲν παρῆλθε διὰ τὴν ποίησιν μόνον ἢ τὴν φιλολογίαν ἐν γένει. Ἀπὸ πολλοῦ ἐσημειώθη τὸ τέρμα αὐτῆς καὶ ἐν τῇ δικανικῇ τῶν κακουργιοδικείων. Ἐκεῖνο ὅπερ πρό τινων μόλις ἐτῶν προεκάλει τὰ δάκρυα τῶν ἐνόρκων καὶ συνεκλόνιζε τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ ἐξεμηδένιζε τὴν κρίσιν τούτων, καθισταμένων ἑτεροκινήτων ὀργάνων, ἄλλοτε τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ ἄλλοτε τῶν συνηγόρων, τὴν σήμερον τὴν δυσφορίαν μόνον τῶν δικαστῶν τοῦ λαοῦ προκαλεῖ. Αἱ θετικαὶ ἐπιστῆμαι προήχθησαν τόσον, ἡ ποινικὴ ἀνθρωπολογία καὶ ἡ ἐγκληματικὴ ψυχολογία ἀνεπτύχθησαν μέχρι τοιούτου σημείου, ὥστε αἱ ὡραῖαι λέξεις καὶ αἱ ἠχηραὶ φράσεις καὶ αἱ λαξευταὶ περίοδοι τοῦ δικανικοῦ λόγου, ἀπὸ πολλοῦ ἔπαυσαν χρησιμοποιούμεναι πρὸς παράστασιν τῆς ἐνοχῆς τῶν κατηγορουμένων ἢ πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀθωότητος τούτων. Τὸ φαινόμενον ἀποδίδουσιν οἱ πολλοὶ εἰς τὸ γεγονὸς, ὅτι ὑπὸ ἔποψιν ποιότητος, τὸ προσωπικὸν τῶν παρ' ἡμῖν ὁρκωτῶν δικαστηρίαν ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς τελειότητος. Καθ' ἡμᾶς καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ ἕνα τῶν συντελεστῶν τῆς τοιαύτης μεταβολῆς, οὐχὶ ὅμως τὸν μοναδικὸν οὐδὲ κἂν τὸν κύριον. Ἡ μεταβολὴ ἐπῆλθεν ἐξ αἰτίων βαθυτέρων, ἀναγομένων εἰς τὴν ἀλλοίαν καὶ ἐπὶ τὸ ἐκτάκτως πρακτικὸν διάπλασιν τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν, ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῶν ὁποίων στρατολογοῦνται καὶ οἱ ἔνορκοι, οὓς πλέον δὲν συγκινεῖ ἡ ἀπαγγελία, ὧν τὴν κρίσιν δὲν ἐκμηδενίζει ἡ ρητορικὴ τῶν λέξεων. Τοιαύτην δὲ ρητορικὴν ἐπὶ διήμερον, μὲ θρόμβους ἱδρῶτος ποτίσας τὸ Εἰσαγγελικὸν βῆμα, διεξήγαγεν ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Τσέλος ἀναπτύσσων τὴν κατηγορίαν, παρατάσσων λέξεις ὄντως λαξευτὰς καὶ ἐκτινάσσων φράσεις, ἃς κυριολεκτικῶς θὰ ἐφθόνει ὁ συνθέτης ἐμβατηρίου ἢ ὁ συγγραφεὺς τραγῳδίας. Διὰ τούτων δὲν θέλομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν, ὅτι ὁ πολυμαθὴς ὄντως Εἰσαγγελεὺς ἠστόχησεν ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς τελευταίας γραμμῆς. Ἐκεῖνο ὅπερ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἀκροαταὶ αὐτοῦ αὐθορμήτως συνησθάνθησαν, εἶνε ὅτι ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἀπεγνωσμένον διεξήγαγεν ἀγῶνα ὅπως ἀναστήσῃ μίαν ἐποχὴν τοῦ γραπτοῦ καὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου νεκρὰν ἀπὸ πολλοῦ, εἰς τὴν ἱστορίαν ἀπὸ δεκαετηρίδων ἀνήκουσαν Τὴν ἐποχὴν τὴν πρὸ τοῦ τηλεγράφου ἄνευ σύρματος καὶ τοῦ ραδίου, τῶν ἠχηρῶν λέξεων καὶ τῶν πομπωδῶν φράσεων καὶ τῶν εἰκόνων τῶν καλλιχρώμων. Ἐν τῷ σημείῳ δὲ τούτῳ τοῦ λόγου του, ὅπερ ὁλόκλη-

ρον κατέλαβε τὸν πρόλογον καὶ τὸ μεγαλήτερον ἀπετέλεσε μέρος τοῦ ἐπιλόγου, ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἀναμφιβόλως δὲν δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὴν δάφνην Εἰσαγγελέως ὡς ἡ νέα ἐποχὴ τὸν ἐφαντάσθη, ἐνῷ ἀντιθέτως τὸ σῶμα τῆς ὅλης ἀγορεύσεώς του, ἰδιαίτατα δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, δι' ὧν τὰ γεγονότα συνδυάζονται πρὸς ἄλληλα καὶ φυσικώτατα σύρονται τὰ συμπεράσματα, ἀνύψωσεν αὐτὸν εἰς ὑπόδειγμα ἐργατικότητος, παρατηρητικότητος οὐ τῆς κοινῆς, ἀντιλήψεως οὐ τῆς τυχούσης. Εἰς τὰ μέρη δὲ ἀκριβῶς ταῦτα ἀναφαίνεται ὁ Εἰσαγγελεὺς τῆς νέας ἐποχῆς, τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἐπὶ τούτων στηριζομένων ἐπιχειρημάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων καὶ μόνον ὁ σημερινὸς ἔνορκος ἐκδίδει τὴν ἐτυμηγορίαν του, ἐκζητῶν ἀναμφιβόλως τὸ εὔγλωττον τῶν φράσεων, ἀναμένων ὅμως τὴν μόρφωσιν τῆς γνώμης του, οὐχὶ ἐκ τοῦ εὐήχου μόνον τούτων, ἀλλ' ἐκ τῆς εὐγλωττίας τῶν ἐννοιῶν καὶ τῆς θετικότητος τῶν διατυπουμένων θεωριῶν.

ΤΑ ΤΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐὰν αἱ πληροφορίαι ἡμῶν εἶνε ἀκριβεῖς, καὶ εἶνε τοιαῦται, ἡ Εἰσαγγελία τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἐξακολουθεῖ ἀσχολουμένη μὲ τὸ ζήτημα τῆς διαχειρίσεως τοῦ τέως Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν κ. Δ. Ἀντωνιάδου, ἐκάλεσε δὲ πρὸς τοῦτο καί τινα πρόσωπα ἅτινα ὑποθέτει ὅτι δύνανται νὰ παράσχωσιν αὐτῇ τὰς πληροφορίας ἃς κρίνει ἀναγκαίας.

Ἐπίσης πληροφορούμεθα, ὅτι συνεπείᾳ τοῦ ἐγγράφου ὅπερ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Δ. Ἀντωνιάδην, καλῶν τοῦτον εἰς ἀπολογίαν, περὶ οὗ ἐγγράφου ἀνεφέραμέν τινα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ὁ κ. Δ. Ἀντωνιάδης παρέσχεν, ἐν εἴδει ἀπολογίας, τὰς ἐξηγήσεις ἐκείνας ἃς ἐθεώρησεν ἐπαρκεῖς.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ τμῆμα ἐκεῖνο τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, τὸ ἀποβλέπον ἀντικείμενα διάφορα Ἀρμενίων, κατασχεθέντα καθ' ἣν ἐποχὴν Εἰσαγγελεὺς ἦτο ὁ κ. Δ. Ἀντωνιάδης, ὁ διευθύνων τὴν ὑπόθεσιν ἐκείνην δικηγόρος κ. *Κ. Κοφινιώτης* μᾶς ἀπέστειλε τὰς διὰ τῆς κατωτωτέρω ἐπιστολῆς του ἐξηγήσεις :

Πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς «Δικαιοσύνης»

Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς μὴ δῆθεν ἀποδόσεως τῶν ὅπλων καὶ λοιπῶν φονικῶν ὀργάνων τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς Ἀρμενίους, ἥτις ἐσχολιάσθη ὑπὸ τοῦ καθημερινοῦ τύπου, ὀφείλω νὰ δώσω ὑμῖν τὰς ἑξῆς λεπτομερεῖς πληροφορίας:

Μετὰ τὴν ἀθώωσιν τῶν Ἀρμενίων ὑπὸ τοῦ Κακουργιοδικείου Λαμίας (3 Δεκεμβρίου 1905) ἐξεδόθησαν α) ἡ ὑπ' ἀριθ. 23)905 ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Λαμίᾳ συνέδρων, διατάσσουσα τὴν ἀπόδοσιν γενικῶς πάντων τῶν κατασχεθέντων εἰδῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς Ἀρμενίους. Ἐπειδὴ δὲ αὕτη δὲν ἐθεωρήθη ἀρκοῦσα, ὑπέβαλον νέαν αἴτησιν λεπτομερῶς ἀναφέρουσαν τὰ κατασχεθέντα εἴδη, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη β) ἡ ὑπ' ἀριθ. 62)906 ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις συνέδρων, διατάσσουσα τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐν τῇ αἰτήσει λεπτομερῶς ἀναγραφομένων καὶ περιγραφομένων εἰδῶν. Συμφώνως λοιπὸν ταῖς ἀποφάσεσι ταύταις, ὡς πληρεξούσιος δικηγόρος τῶν δικαιούχων Ἀρμενίων παρέλαβον μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἀρμενίων δόκτωρος Jean Jacob σχεδὸν πάντα τὰ κατασχεθέντα εἴδη, λέγω δὲ σχεδόν, διότι ἐκ τῶν κατασχεθέντων κατὰ τὰ τέλη Αὐγούστου 1905 εἰδῶν, ἐλλείπουσιν ὀκτὼ περίστροφα ἐπαναληπτικὰ νεωτάτου συστήματος, μετὰ τῶν ἀναλόγων φυσιγγίων 1800 περίπου δύο τῶν ὁποίων, πρὸς κάλυψιν τῆς καταχρήσεως, ἀντικατεσταθησαν διὰ ρεβόλβερ κοινοτάτου συστήματος ἀξίας ἑκάστου τὸ πολὺ 10 δραχμῶν.

Διὰ τὴν τοιαύτην κατάχρησιν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀρμενίων, διεμαρτυρήθη πρὸς τὸν κ. Λυκουρέζον, ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις.

Κ. Ε. Κοφινιώτης

*

Ἐν τέλει πληροφορούμεθα ὅτι συνεπείᾳ αἰτήσεως τοῦ δικηγόρου κ. Στυλ. Πέππα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν, ὑποβληθείσης πρό τινων ἡμερῶν, κατέθεσε χθὲς ὁ κ. Δ. Ἀντωνιάδης παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ τῶν Ἐφετῶν μικρὸν χρηματικὸν ποσὸν ὅπερ κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1904 εἶχε κατατεθῇ παρ' αὐτῷ ὑπό τινος Ἰωάν. Πολίτου ὡς ἐγγύησις πρὸς ἀποφυλάκισιν αὐτοῦ, ἐπὶ πράξει δι' ἣν ἐπῆλθεν ἡ ἐρήμην ἀθώωσίς του. Τὸ γεγονὸς τῆς βραδύτητος πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ποσοῦ τούτου ἐδικαιολόγησεν ὁ κ. Δ. Ἀντωνιάδης διὰ τῆς δηλώσεως ὅτι δὲν ἔχει μνήμην οὔτε τῆς παρ' αὐτῷ καταθέσεως οὔτε καὶ τῆς ὑποθέσεως ἐν γένει, ἐπεφυλάχθη δὲ νὰ ἀναλάβῃ τοῦτο ὅταν πεισθῇ καὶ ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ἐγένετο παρ' αὐτῷ τοιαύτη κατάθεσις.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ
ΕΙΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Πληροφορούμεθα ὅτι τῇ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης παραπέμπονται εἰς πειθαρχικὸν συμβούλιον οἱ Πρωτοδίκαι κ. κ. Ἀνδρ. Γαρουφαλιᾶς καὶ Ἠλίας Σάκκης καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν κ. Δημ. Λάλωσης. Τοὺς λόγους ἕνεκα τῶν ὁποίων προεκλήθησαν τὰ πειθαρχικὰ συμβούλια δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐξακριβώσωμεν.

ΛΥΠΗΡΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ - ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΥ

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ἀνήκει τὸ Πρωτοδικεῖον Λαμίας, ὀφείλει φρονοῦμεν νὰ ἐπιληφθῇ ἂν δὲν ἐπελήφθη εἰσέτι, τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἐπεισοδίου ὅπερ περιγράφεται ἐν τῇ ἀμέσως κατωτέρῳ δημοσιευομένῃ ἐπιστολῇ. Ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται ἐπισήμως τὸ ἀντίθετον, εἴμεθα ὑπόχρεοι νᾶ ἀποδεχθῶμεν τὰ γεγονότα ὡς ἱστοροῦντα ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ.

Ὑπὸ ποίας συνθήκας ἐζετόξευσε τοιαύτην φράσιν κατὰ δικηγόρου ἐντὸς τοῦ ἀκροατηρίου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως τῆς ποινικῆς ὑποθέσεως, ὁ Πρωτοδίκης κ. Γερακάρης, δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐξετάσωμεν. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ καθ' ἑαυτό, εἶνε ἱκανὸν πολλὰς νὰ προκαλέσῃ λυπηρὰς σκέψεις εἰς βάρος, ὄχι τοῦ προσώπου τοῦ δικαστοῦ, ἀλλὰ τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ, ὅπερ καθ' ἡμᾶς ὑπέστη μείωσιν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Τὸ τελευταῖον δὲ ἀκριβῶς τοῦτο ἀφορᾷ τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν, τὴν παρέμβασιν τοῦ ὁποίου ἐπικαλούμεθα.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιστολὴ ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἐν Λαμίᾳ τῇ 21ῃ Φεβρουαρίου 1906

Ἀξιότιμε κύριε Συνάδελφε,

Τὸ συναδελφικὸν θάρρος καὶ ἡ συναίσθησις τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος, μὲ παρακινοῦσιν ἀδικηθέντα ὑπὸ δικαστοῦ ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν δικηγορικῶν μου καθηκόντων, ὅπως ἀπευθυνθῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐλπίσω τὴν διὰ τοῦ ἀξιολόγου ὑμῶν φύλλου, ἱκανοποίησίν μου, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἑξῆς λυπηρὸν ἐπεισόδιον, ὅπερ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ ἐνταῦθα Πλημμελειοδικείου τῇ 17ῃ ἱσταμένου ἐ. ἔ, ἔλαβε χώραν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδίκου κ. Νικολ. Γερακάρη, ὡς Πλημμελειοδίκου. Ὁ ἐν λόγῳ δικαστής, ὅστις διετέλει πρὸς ἐμὲ ἐν ψυχρότητι σχέσεων ἀπό τινος, εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὸν χαιρετισμὸν εἴχομεν διακόψῃ, προκειμένης κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Πλημμελειοδικείου ποινικῆς τινος δίκης, εἰς ἣν ὑπερασπιστὴς ἐτύγχανον ἐγώ, οὗτος δὲ δικαστής, κατ' ἐξαίρεσιν πάντων τῶν λοιπῶν δικαστῶν καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως ἀπέτεινεν εἴς τινα τῶν ἐξεταζομένων μαρτύρων τῆς κατηγορίας στενότατον συγγενῆ καὶ φερώνυμόν μου ὄντα, τοιαύτας ἐρωτήσεις δι' ὧν ἐτίθετο οὗτος εἰς θέσιν κατηγορουμένου, καίτοι ἐκ τῆς πολὺ γνωστῆς ἐδῶ διαγωγῆς τοῦ μάρτυρος, τῶν ἀπαντήσεων αὐτοῦ τε καὶ τῶν λοιπῶν μαρτύρων καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ὅλης δικογραφίας, προέκυπτεν ὅτι οὗτος ἦτο ἀνώτερος πάσης ὑπονοίας, ἐπέμενε δ' οὕτω ἐξετάζων τὸν μάρτυρα ὁ δικαστὴς (δὲν δύναμαι νὰ ἐκφρασθῶ ἂν ἐκ δολίας προαιρέσεως), εἰς τρόπον ὥστε ἐγὼ ὡς ὑπερασπιστής, ἠναγκάσθην ν' ἀναφερθῶ εἰς τὸν Προεδρεύοντα κ. Τιμ. Τολιόπουλον, παραπονούμενος κατὰ τῶν τοιούτων ἐρωτήσεων, δι' ὧν δὲν ἠδύνατο ν' ἀνακαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἦσαν αὗται παράνομοι κατὰ τὴν γνώμην μου. Ἡ ἐπίκλησις δ' αὕτη τοῦ κ. Προέδρου ἐγένετο οὐχὶ διότι ἐνόμιζον ὅτι ἔφερον εὐθύνην τινὰ διὰ τὸν μάρτυρα, ὄντα ἄλλως τε ἀνώτερον ὡς εἴρηται πάσης ὑπονοίας, ἀλλὰ διότι ἐπαναλαμβάνω εἶχον καὶ ἔχω ἔτι τὴν γνώμην ὅτι αἱ ἐρωτήσεις του ἦσαν παρὰ τὸν Νόμον. Μ' ὅλα ταῦτα ὁ κύριος οὗτος, θυμωθεὶς διὰ τὴν ἐπέμβασίν μου ταύτην, μὲ ἀπεκάλεσεν *αὐθάδη*, τὴν φράσιν δὲ ταύτην ἐν πληθούσῃ συνεδριάσει ἐξενεχθεῖσαν μεγαλοφώνως καὶ μετ' ὀργῆς σημειωθεῖσαν καὶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῇ αἰτήσει ἑτέρου συνηγόρου ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, καθόσον ἐγὼ εὐτυχῶς δὲν ἀντελήφθην ταύτην ὡς ἐκ τοῦ ἐρεθισμοῦ εἰς ὃν ἐτέθην καὶ τοῦ διαρκῶς κρουομένου προεδρικοῦ κώδωνος, διότι ἄλλως ζήτημα ἦτο ἂν ἤθελον δυνηθῇ νὰ ὑπολογίσω τὴν πενταετῆ φυλάκισιν τοῦ Ποιν. Νόμου, ἀνταποδίδων πάραυτα τὴν ἐξύβρισιν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ἕδρας καθήμενον καὶ δικάζοντα Πλημμελειοδίκην, τὴν λέξιν ἐπαναλαμβάνω ταύτην ἐπηκολούθησε πείσμων ἀπαίτησις τοῦ δικαστοῦ τούτου ὅπως κληθῶ καὶ εἰς ἀπολογίαν, ὡς μὴ τηρήσας δῆθεν τὸν προσήκοντα σεβασμόν, μετὰ ματαίαν δὲ ἀντίστασιν πρὸς τοῦτο τοῦ προεδρεύοντος (ὅστις εἰρήσθω οὐδὲ κἂν παρατήρησιν ἀπέτεινε εἰς τὸν δικαστὴν διὰ τὴν ἀπρεπῆ συμπεριφοράν του), ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν εἰσαγγελεύοντα δικηγόρον κ. Λάζον Παπαλουκᾶν, ὅστις δικαιολογήσας τὴν στάσιν μου ὡς νόμιμον ἐζητήσατο τὴν ἀθώωσίν μου, ἤλεγξε δὲ δριμύτατα τὴν στάσιν τοῦ δικαστοῦ, ἐκφράσας ἐν τέλει τὴν λύπην του διὰ τὴν συμπεριφορὰν ταύτην τοῦ κ. δικαστοῦ. Τὸ δὲ δικαστήριον ἐξέδωκε παραχρῆμα τὴν ἀπόφασίν του ἀθωωτικήν. Εὐθὺς μετὰ τὸ ἐπεισόδιον καὶ τὸ πέρας τῆς συνεδριάσεως ἀπετάθην ἐκ περιτροπῆς εἰς ἓξ συναδέλφους, παρακαλέσας αὐτοὺς ὅπως μὲ ἀπεριόριστον ἐντολὴν μὲ ἀντιπροσωπεύσωσι πρὸς λύσιν τῆς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Γερακάρη διαφορᾶς, αὐτοὶ ὅμως, ἐκτὸς δύο μὴ δεχθέντων νὰ λάβωσι μέρος, δι' ὃν λόγον καὶ οἱ λοιποὶ παρῃτήθησαν ὡς ἀμέσως ἐκτίθεται, μετὰ σύσκεψιν κατέθεσαν τὴν ἐντολήν, δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι, ὁ ἐν λόγῳ δικαστὴς μὲ κατήγγειλε, ἀθῳωθέντα ὡς εἴρηται, ἔχει δὲ ἐκκρεμὲς τοιοῦτο ζήτημα καὶ ἐδήλωσε πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα προκληθεὶς εἰς μονομαχίαν ὑπὸ ἑτέρου δικηγόρου τοῦ κ. Ἡρακλέους Τσαούση, ὅτι δὲν μονομαχεῖ καθὸ δικαστής, καίτοι εἰς τοὺς ἐκ μέρους τοῦ δικηγόρου ἐκείνου ζητήσαντας παρ' αὐτοῦ ἐξηγήσεις κ. κ. Ἀλεξ. Παπαθανασίου καὶ Νικ. Κουκουλάκην, δικηγόρους, εἶπεν ὅτι χωρίζει τὴν ἰδιότητα τοῦ Γερακάρη τῆς τοῦ δικαστοῦ, μ' ὅλα ταῦτα οὐ μόνον τὴν μονομαχίαν ἐκείνην δὲν ἀπεδέξατο, ἀλλὰ καὶ τὸν προκαλέσαντα δικηγόρον ἐμήνυσε, δηλώσας μάλιστα ὅτι παρίσταται καὶ ὡς ἰδιώτης κατήγορος, τοῦθ' ὅπερ ὅμως δὲν ἐτόλμησε νὰ πράξῃ μὴ παραστὰς κἂν κατὰ τὴν δίκην, ἥτις ἀνεβλήθη νομίμως, καταδικασθέντος τοῦ ὑπαιτίου Πρωτοδίκου εἰς τὰ ἔξοδα.

Εἶνε λυπηρόν, κύριε συνάδελφε, ὅτι τὴν στάσιν ταύτην τηρεῖ ἀπέναντι τῶν δικηγόρων δικαστὴς χρηματίσας ἐπ' ἀρκετὸν δικηγόρος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Δ. ΚΟΥΤΡΑΣ
Δικηγόρος ἐν Λαμίᾳ

ΤΑ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΑ ΜΑΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΝ

Πρό τινων ἡμερῶν ἀνεγράφετο ἐν μιᾷ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων πρωτότυπον διὰ τὰ ἤθη μας καὶ διὰ τὸ θάρρος δημοσίου ὑπαλλήλου ἐπεισόδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Εἰρηνοδίκης τοῦ Β'. Βορείου Εἰρηνοδικείου Ἀθηνῶν κ. Διονύσιος Κλάδης, ἀποτεινόμενος πρὸς τέως βουλευτὴν Ἀττικῆς, μετὰ πόνου ψυχῆς ἐτόνισε πρὸς αὐτόν, ὅτι ὡς ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται διὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν, βλάπτει μᾶλλον ἢ ὠφελεῖ, ἀνυπολογίστων δὲ ζημιῶν γίνεται πρόξενος. Τὸ συμπέρασμα, εἰς ὃ διὰ τοῦ διαλόγου του μετὰ τοῦ κ. τέως βουλευτοῦ κατέληξεν ὁ κ. Εἰρηνοδίκης εἶνε ὅτι θεσμὸς ὡς ὁ τῶν Εἰρηνοδικῶν, καταλήξας εἰς ὃ κατέληξε σημεῖον, μυριάκις προτιμώτερον εἶνε νὰ καταργηθῇ.

Ὁ κ. Εἰρηνοδίκης ὃν παρεκαλέσαμεν νὰ ἀναπτύξῃ τὰς περὶ τοῦ κλάδου του σκέψεις, εἶχε τὴν κακωσύνην νὰ μᾶς εἴπῃ τὰ ἑξῆς, ἅτινα καταχωρίζομεν ὅσον τὸ δυνατὸν πιστότερον :

— Ἐν πρώτοις, φίλτατέ μοι, καταχρηστικῶς λέγομαι Εἰρηνοδίκης, διότι κάθε ἄλλο ἢ Εἰρηνοδίκης εἶνε ὁ σημερινὸς Εἰρηνοδίκης. Χθὲς ἤμην εἰς τὸ χωρίον Χασιὰ τοῦ Δήμου Φαλῆς, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. Νομάρχου πρὸς ἐκτίμησιν γαιῶν, τώρα ἐξετάζω μάρτυρας τοῦ Δημοσίου περὶ τῆς κατοικίας ἑνὸς ἀξιωματικοῦ κατὰ παραπομπὴν ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων θὰ τρέξω εἰς τὸ Ἐφοριακὸν κατάστημα πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων κατὰ φορολογικῶν καταλόγων· αὔριον πάλιν μάρτυρας τοῦ Δημοσίου θὰ ἐξετάσω πλησίον τῆς Λαχαναγορᾶς καὶ ἂν εὐτυχήσῃ ἡ κοινότης Μενιδίου καὶ ἀποκτήσῃ δημόσια ἀφοδευτήρια, ἐγὼ θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ τὰ παραλάβω. Λοιπὸν τί κοινὸν ἔχω μὲ δικαστὴν τοῦ λαοῦ, ὅπως ὁ νόμος ἐννοεῖ αὐτόν ;

Τώρα ὡς πρὸς τὴν γνώμην μου διὰ τὰ Εἰρηνοδικεῖα, εἶνε κατηγορηματικὴ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως αὐτῶν, ἂν πρόκηται νὰ ἐξακολουθήσουν λειτουργοῦντα ὡς λειτουργοῦν. Ἄλλοι ζητοῦν Ἱερεῖς καὶ Διδασκάλους, ἐγὼ ζητῶ λαϊκὸν δικαστὴν πραγματικὸν καὶ πραγματικὰ λαϊκὰ δικαστήρια, διότι σήμερον δὲν ἔχει ἡ Ἑλλὰς οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο.

Ὅπως ὅλα παρήκμασαν χωρὶς ν' ἀκμάσουν, οὕτω καὶ τὰ Εἰρηνοδικεῖα καὶ ἀντὶ βωμῶν τῆς λαϊκῆς δικαιοσύνης, ἔγιναν ἑστίαι κατεργαριᾶς καὶ κακῆς πίστεως. Δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ χειροτέρα διδασκαλία διὰ τὸν λαόν, ἐκείνης, τὴν ὁποίαν λαμβάνουν οἱ ἀναμιγνυόμενοι μὲ τὰ Εἰρηνοδικεῖα : Ὅ,τι μὲ τὴν προχειροτέραν ψευτιὰν καὶ μὲ τὴν ἀναιδεστέραν ἔνστασιν μποροῦν ἢ νὰ φάνε ἐντελῶς τὸ ξένο χρῆμα, ἢ νὰ διαιωνίσουν τὴν δίκην. Εὕρηκα ὑπόθεσιν ἐκκρεμῆ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖόν μου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1900, ὅτε ἔζη ἀκόμη ὁ μακαρίτης Τσάντας. Καὶ διεδέχθησαν ἕκτοτε ἀλλήλους ἓξ (6) Εἰρηνοδίκαι. Ἐπίσης ἄλλην ἀπὸ τοῦ 1902, ἥτις μάλιστα, ὑφισταμένη μεταξὺ ἐμπορευομένων, προξενεῖ ἀγανάκτησιν, καὶ τὴν ἀγανάκτησίν μου ταύτην ἀφῆκα νὰ ἐκσπάσῃ εἰς τὸ σκεπτικόν, διότι δικάζων ἤδη ἐγὼ κατ' ἀνάκοπὴν ἠδυνάτουν νὰ λύσω ὁριστικῶς τὴν ὑπόθεσιν· ὀργιάζουν ἐν αὐτῇ ἡ στρεψοδικία, ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ κακὴ πίστις. Μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν μοῦ ἔκαμε μία ἄλλη μεταξὺ ἑνὸς παντοπώλου καὶ μιᾶς ἐμπορικῆς ἑταιρίας τῆς Εὐρώπης. Προκειμένου περὶ ξένων ἔπρεπε νὰ εἴμεθα προσεκτικώτεροι πάντες καὶ ὀλιγώτερον

στρεψόδικοι. Διετάχθησαν ἀποδείξεις καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόκειτο νὰ ἐξετασθοῦν οἱ μάρτυρες εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον, κρυφὰ ὁ ρωμηὸς δικηγόρος, ἴσως καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ρωμηοῦ παντοπώλου, κοινοποιεῖ ἔφεσιν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα· ἐξετάζονται ἐρήμην οἱ μάρτυρες νομίμως, καὶ ἐκδίδεται ἐρήμην ἀπόφασις· ἔρχεται ἡ ἔφεσις ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ ὁ δικηγόρος τῆς ἑταιρίας μένει colla pipa in boca (ἀφοῦ πρόκειται περὶ Ἰταλῶν) ὁ ρωμηὸς δικηγόρος παραιτεῖται τῆς ἐφέσεως, κάμνει ἀνακοπήν, προτείνει ἀνατροπάς, ἀκυρότητας κλπ. ἐγὼ δὲ μακαρίζω τὸν συνάδελφόν μου τοῦρκον Κατῆ, ὁ ὁποῖος θὰ ἐδίκαζε τοιαύτην ὑπόθεσιν καὶ φαντάζομαι τὴν ἡδονὴν ἣν θὰ ἐλάμβανε καταδικάζων τὸν παντοπώλην, νὰ φάγῃ τὰς ἐπιδίκους μορταντέλλας (αἱ ὁποῖαι ἐν τῷ μεταξὺ ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς δικογραφίας ἐχάλασαν, καὶ νὰ τὰς διπλοπληρώσῃ προσέτι, ἄνευ περαιτέρω διαδικασίας. Ἐγὼ ὅμως μὴ δυνάμενος νὰ πράξω τὸ αὐτό, φωνάζω διαρκῶς: καταργήσατε τὰ Εἰρηνοδικεῖα διὰ νὰ μὴ διδάσκηται εἰς αὐτὰ ὁ λαὸς τὴν κακὴν πίστιν, ἀφοῦ δὲν δύνασθε νὰ τὰ ἀναδιοργανώσητε ἄρδην, χωρὶς στρεψοδικίαν, χωρὶς ψεῦδος, χωρὶς ἀνικανότητας, χωρὶς δικηγόρους δημιουργοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς καταστάσεως αὐτῆς. Βάλλετε εἰς τὰ Εἰρηνοδικεῖα ἐπιστήμονας ἀνωτέρους τῶν σημερινῶν ἐμμίσθων παρέδρων τῶν Πρωτοδικείων καὶ ἀλλάξετε τὸ σύστημα τῆς διαδικασίας· καταργήσατε τὰς προτάσεις καὶ βάλλετε τὸν Εἰρηνοδίκην νὰ δικάζῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν, κάθε πρωΐ, συμβιβάζων καὶ νουθετῶν. Προτιμώτερον νὰ μὴ ὑπάρχῃ λαϊκὴ δικαιοσύνη καὶ νὰ κανονίζῃ ὁ ἐργάτης, ὁ ψωμᾶς, ὁ μανάβης τὰς σχέσεις του μόνος του, παρὰ νὰ ζητῇ τὴν ἐπέμβασιν τόσον ἐπιβλαβοῦς δι' αὐτὸν δικαιοσύνης. Ἀλλ' ἰδοὺ ὁ ὑπογραμματεὺς μὲ εἰδοποιεῖ νὰ ὁρκίσω τὸν νέον μάρτυρα. Ἄλλοτε πάλιν θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ τὰ ἐπῶμε.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀναβληθεισῶν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου **διὰ τὴν 26 Φεβρουαρίου 1906 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 1)2 π. μ.,** προσκαλοῦνται ἅπαντα τὰ ἐγγεγραμμένα μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ πάντες ἐν γένει οἱ δικηγόροι Ἀθηνῶν **ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Πρωτοδικείου,** κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν, ὁπότε **ἀνυπερθέτως** θέλουσιν ἐνεργηθῇ αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Συλλόγου, συμφώνως πρὸς τὸ διὰ Β. Διατάγματος εγκεκριμένον Καναστατικὸν αὐτοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Αἱ στῆλαι τῆς «Δικαιοσύνης» εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς δικηγόρου, δικαστοῦ ἢ ἄλλου δικαστικοῦ προσώπου, εὑρισκομένου εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ ἐπιθυμοῦντος νὰ ἀνακινήσῃ πᾶν ἐν γένει ζήτημα σχετιζόμενον μὲ τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου.

Μὲ πόνον ψυχῆς, ἀπερίγραπτον ὁμολογοῦμεν, εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δημοσιεύσωμεν ἐπιστολὴν τοῦ περιεχομένου τῆς σήμερον δημοσιευομένης καὶ φερούσης τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐν Λαμίᾳ δικηγόρου κ. *Ἀναστ. Κούτρα*. Διαιτηταὶ τοῦ λυπηροῦ μεταξὺ τοῦ δικηγόρου τούτου καὶ τοῦ ἐν Λαμίᾳ Πρωτοδίκου κ. Γερακάρη ἐπεισοδίου δὲν καλούμεθα νὰ γίνωμεν, αἰσθανόμεθα ὅμως ὄντως ἀπογοήτευσιν, ἂν μή τι ἄλλο, ὅταν εὑρισκώμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐλέγξωμεν ἢ ἐπικρίνωμεν συμπεριφορὰν δικαστοῦ ἀπὸ τῆς ἕδρας του τοιαύτην, οἵαν, κατὰ τὴν ἐπιστολήν, ἐτήρησεν ὁ Πρωτοδίκης κ. Γερακάρης. Ἔχομεν ἀκράδαντον τήν τε νομικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν πεποίθησιν, ὅτι ἀπόλλυσι τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὁ δικαστής, καθ' ἣν στιγμὴν, ἀδυνατῶν νὰ συγκρατήσῃ τὰ καταλαμβάνοντα αὐτόν, δικαίως ἢ ἀδίκως, συναισθήματα ἢ πάθη, κατέρχεται εἰς φράσεις τοῦ ποιοῦ τῆς φράσεως ἦν ὁ κ. Γερακάρης ἐξεστόμισεν ἀπὸ τῆς ἕδρας αὐτοῦ κατὰ τοῦ δικηγόρου. Τί δὲ σημαίνει ὅταν ὁ δικαστής, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν εὑρίσκεται ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ἀξιώματός του, εἶνε συγχρόνως καὶ ἄνθρωπος, δὲν φρονοῦμεν ὅτι παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἑρμηνεύσωμεν.

Παραστατικώτερον δὲν ἦτο καθ' ὑμᾶς δυνατὸν νὰ ζωγραφισθῇ ἡ κατάστασις τῆς διὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν ἀπονεμομένης δικαιοσύνης, ἀφ' ὅσον ζωγραφίζεται διὰ τῶν σήμερον δημοσιευομένων παρατηρήσεων τοῦ κ. Διον. Κλάδη, Εἰρηνοδίκου ἐν τῷ Β'. βορείῳ Εἰρηνοδικείῳ Ἀθηνῶν. Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, μὲ εἰκόνας ἐκ τοῦ πραγματικοῦ, μὲ θάρρος μὲ τὸ ὁποῖον δὲν συνειθίσαμεν ἀτυχῶς νὰ φανταζώμεθα τοὺς ἀποτελοῦντας τοὺς κατ' ἰδίαν κλάδους ὑπαλλήλους, μὲ τὴν δύναμιν τῆς ἀληθείας ὁ κ. Δ. Κλάδης δὲν διστάζει νὰ βροντοφωνήσῃ: Ὡς λαϊκοὶ δικασταὶ ἀποτελοῦμεν παρωδίαν, ὡς τεταγμένοι νὰ ποδηγετήσωμεν τὸν λαὸν καὶ νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς αὐτὸν τὸ καθῆκον τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ ἄλλου, διαφθείρομεν μᾶλλον ἢ διδάσκομεν. Καταργήσατέ μας ἄρα ἢ ἀνυψώσατε καὶ τὴν θέσιν μας καὶ τὸν προορισμόν μας. Αὐταὶ εἶνε αἱ ἀπροκάλυπτοι ἀλήθειαι ἃς ὅλοι αἰσθανόμεθα ὅλοι ὅμως καὶ ἀνεχόμεθα. Εἰρηνοδίκην διεκπεραιωτὴν διοικητικῶν ὑποθέσεων, ἄλλοτε λιμενικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἢ τελωνειακῶν καὶ ἄλλοτε δημοτικῶν ἢ ποινικῶν ἢ συμβολαιογραφικῶν, ἴσως νὰ ἔχωμεν, Εἰρηνοδίκην ὅμως δικαστὴν, τοιοῦτον οἷον βεβαίως ἐφαντάσθη ὁ νομοθέτης, δὲν διέπλασεν ὅμως ἡ πολιτεία, ἀναμφιβόλως δὲν ἔχομεν. Εἰρηνοδίκην κάπηλον τοῦ ὑπεραγίου ἀξιώματός του ἐγέννησε καὶ ἀνέθρεψεν ἡ συναλλαγὴ, λύτην σοφιστειῶν καὶ μηχανὴν ἀποφάσεων ἐμόρφωσεν ἡ δικηγορικὴ στρεψοδικία, ἡ μέχρι καὶ τούτου εἰσδύσασα, ἡ καὶ τοῦτον ὄργανόν της καταστήσασα. Λύτρωσον ἡμᾶς πολιτεία ἀπὸ κριτὴν εἰρηνοποιὸν τοιοῦτον.

Ἡ λαϊκὴ δικαιοσύνη

Ἡ ἐπιστολὴ ἣν εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν περὶ τῆς στάσεως τοῦ κ. δικαστικοῦ συμβούλου, εἶνε ἀξία μεγαλητέρας προσοχῆς. Τὰ πείσματα τοῦ ὑπαλλήλου τούτου τοῦ Δημοσίου καὶ αἱ αὐθαίρετοι ἑρμηνεῖαι εἰς ἃς κατὰ κανόνα περιπίπτει, ἔχουσιν ἐξηγείρει τὴν ἀγανάκτησιν ἁπάντων ἐν γένει τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων, συχνότατα δὲ ματαιοῦνται συμβιβασμοὶ ἐπωφελέστατοι διὰ τὸ Δημόσιον καὶ περιπλέκεται τοῦτο εἰς δίκας ἀτελευτήτους, ἃς ἐν τέλει ἀδρότατα πληρόνει, ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι ὁ ὑπάλληλος οὗτος διεκδικεῖ τὸν τίτλον τοῦ ἀκάμπτου. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ὡς σύμβουλος νομικὸς, τεταγμένος νὰ περιφρουρῇ τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, ἔχει τὸ καθῆκον ἐξαντλῇ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν μέριμναν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου. Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως τούτου μέχρι τοῦ ἑτέρου, εἰς ὃ κατέληξε, τοῦ ἀντιπολιτεύεσθαι κατὰ σύστημα πᾶσαν ὑπόθεσιν καὶ στρεψοδικεῖν μέχρι βαθμοῦ μὴ ἐπιτρεπομένου οὐδ' εἰς τὸν κοινότερον τῶν διαδίκων καὶ ἀγωνίζεσθαι δι' ἑρμηνείας σχολαστικῆς τῶν λεξιδίων πρὸς παρεμβολὴν προσκομμάτων, ἰδίως εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν δικηγόρων, ὑπάρχει μεγάλη ἀπόστασις, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἡ διὰ παντὸς τρόπου ἄμυνα τῶν ζημιουμένων ἀποβαίνει ἐπιτακτική.

Ὁ τυραννίσκος

Οἱ Πρόεδροι τῶν Πρωτοδικῶν καὶ οἱ Γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων, χάρις εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους μεταβολὰς τῶν Κυβερνήσεων, διαδέχονται ἀλλήλους, κατὰ δωδεκάδας ἐξαγγέλλονται ἀνὰ πᾶσαν τοιαύτην μεταβολὴν αἱ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ὑπηρεσίᾳ, τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν τοὐλάχιστον, μεταρρυθμίσεις καὶ, παρ' ὅλα ταῦτα, τὸ ζήτημα τῆς ταχείας ὑπὸ τῶν κ.κ. Εἰσηγητῶν θεωρήσεως τῶν ἀποφάσεων παραμένει αἰώνιον καὶ ἄλυτον. Εἰς πλείστας περιπτώσεις καταντᾶ νὰ καταναλίσκηται περισσότερος χρόνος πρὸς θεώρησιν ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ μιᾶς ἀποφάσεως, ἀπὸ τὸν χρόνον ὁ ὁποῖος ἐμεσολάβησεν ἀπὸ τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, κατὰ κανόνα δὲ δὲν ἀρκοῦσι δέκα πέντε τὸ ὀλιγώτερον ἡμέραι πρὸς διεκπεραίωσιν τῆς τοιαύτης ὑλικῆς καθαρῶς ἐργασίας. Τὸ πρᾶγμα, ζωτικώτατον καθ' ἑαυτὸ διὰ τοὺς διαδίκους καὶ δικηγόρους, εἶνε μηδαμινὸν, ὡς ἐργασία διὰ τοὺς κ. κ. Εἰσηγητάς. Ὀλίγη καλὴ θέλησις καὶ περισσοτέρα μέριμνα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ἰδιωτῶν, ἀρκοῦν νομίζομεν ὅπως ἐντὸς τριῶν τὸ πολὺ ἡμερῶν ἐνεργῆται ἡ τοιαύτη ἐργασία.

Τὸ αἰώνιον ζήτημα

Εὐχαρίστως ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ἡ Τράπεζα Ἐμπεδοκλέους, πολὺ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον παρατηρήσεων, εἶχε παύσει πωλοῦσα κατὰ δόσεις λαχειοφόρους ὁμολογίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ δεχομένη μηνιαίας δόσεις πρὸς ἀγορὰν τοιούτων, ἐπὶ μόνῃ τῇ πληροφορίᾳ ὅτι μελετᾶται νομοσχέδιον ἀπαγορεῦον τὴν ὑπὸ πᾶσαν μορφὴν πώλησιν ὁμολογιῶν παντὸς εἴδους. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ λαμβάνομεν ἀφορμὴν νὰ δηλώσωμεν καὶ πάλιν ὅτι ὁ ἔλεγχος παντὸς γεγονότος ἐν τῇ «Δικαιοσύνῃ» οὔτε ἀφορμὴν οὔτε σκοπὸν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν εἰδικὴν ἐπίθεσιν τῶν κατ' ἰδίων προσώπων, φυσικῶν ἢ νομικῶν, τῶν ἐκ συμπτώσεως εὑρισκομένων ἐν οἱωδήποτε συνδέσμῳ μετὰ τοῦ ἀξίου ἐλέγχου κρινομένου ἑκάστοτε γεγονότος.

Ἀνόρθωσις

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΜΕΤ' ΕΜΠΟΔΙΩΝ

Οἱ σκόπελοι τῶν ἀποδείξεων. — Πραγματογνώμονες.—Προδωρινὰ μέτρα.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀπεπειράθημεν νὰ παραστήσωμεν ὅσον ἠδυνήθημεν πιστότερον τὰ μαρτύρια, ἅτινα καὶ οἱ διάδικοι καὶ αἱ δίκαι ὑφίστανται ἐν τῷ σταδίῳ τῶν διὰ μαρτύρων ἀποδείξεων. Σήμερον ἀποπειρώμεθα νὰ ἀνασύρωμεν ἀπὸ τὰ δικαστικὰ παρασκήνια μίαν πτυχὴν γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα: *πραγματογνωμοσύνη καὶ πραγματογνώμονες*. Ποῖος ὁ ρόλος τῶν παρασίτων τούτων τῶν δικαστηρίων, τῶν μικροοργανισμῶν αὐτῶν οἱ ὁποῖοι παραλύουν κατὰ τὸ πλεῖστον πᾶσαν ὑπόθεσιν περιπίπτουσαν εἰς χεῖράς των, μόνον οἱ διάδικοι οἱ δοκιμάσαντες τὴν ἐπιδρομήν των καὶ οἱ δικηγόροι οἱ καθ' ἑκάστην ἀντικρυζόμενοι μετ' αὐτῶν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσουν. Ἀνήκουν εἰς τὰ περισσότερα τῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων, ἀρχιτέκτονες ἢ μηχανικοὶ κατὰ τὸ πλεῖστον, τιτλοῦχοι διαφόρων κατηγοριῶν οὐχὶ σπανίως, καθηγηταὶ τῶν γλωσσῶν ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐργολάβοι οἰκοδομῶν ἢ κτηματομεσῖται, πάντοτε ὅμως συνδεόμενοι διὰ τῆς πνευματικῆς συγγενείας τοῦ βαπτίσματος ἢ φίλοι στενοὶ ἢ *προστατευόμενοι* τοῦ ἑκάστοτε ἐν ἐνεργείᾳ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ἢ καὶ τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως ἢ τῶν λαβόντων κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην μέρος δικαστῶν. Τὸ ἂν κατέχουν καὶ τὰς γνώσεις ἐκείνας, χάριν τῶν ὁποίων τὸ δικαστήριον καταφεύγει εἰς τὰ φῶτά των, τοῦτο εἶνε τὸ ὀλιγώτερον διὰ τὸ ὁποῖον ἐμερίμνησάν ποτε τὰ περιβάλλοντα αὐτοὺς μὲ ἀξίωμα τόσον ἐμπιστευτικὸν δικαστήρια. Διὰ τοῦτο δὲ πλέον ἢ συνήθεις εἶνε αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς τυπογράφος, χριόμενος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πραγματογνώμων, ἀναλαμβάνει τὴν δικαστικὴν ἐντολὴν νὰ ἐκτιμήσῃ ἂν τὸ περὶ οὗ ἡ δίκη οἰνόπνευμα εἶνε τόσων ἢ τόσων βαθμῶν καὶ ἐπιπλοποιὸς ἂν ὁ μεσότοιχος δύναται νὰ ὑποβαστάσῃ τὰ βάρη τῆς ἀνεγειρομένης οἰκοδομῆς καὶ τὰ παρόμοια. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἐπωάζεται καὶ γεννᾶται τὸ δικαστικὸν αὐτὸ μικρόβιον, ὅπερ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἡ Πολιτική μας Δικονομία τὸ περιβάλλει μὲ τὸ ὄνομα *πραγματογνώμων*. Αἱ χαρακτηρίζουσαι τοῦτο ἰδιότητες, αἱ ἅμα τῇ γεννήσει του ἐξωτερικευόμεναι, ἔχουν γίνει τόσον αἰσθηταί, ὥστε ἀμφιβάλλομεν ἂν ὑπῆρξε διάδικος, ἐλθὼν ἐκ κακῆς μοίρας εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτοῦ, ὅστις νὰ μὴ ἔλαβε πικροτάτην πεῖραν.

Διηγοῦνται ὅτι κατὰ τὴν πρὸ τῆς τομῆς τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἐποχὴν, οἱ λεμβοῦχοι τοῦ Καλαμακίου, ὁσάκις τις τῶν ἐπιβατῶν ἐβράδυνε καὶ ἔσπευδε νὰ ἐπιβιβασθῇ καθ' ἣν ὥραν τὸ ἀτμόπλοιον συρίζον ἀνείλκυε τὴν ἄγκυραν πρὸς ἀπόπλουν, ἔπαυον τὴν κωπηλασίαν εἰς τὸ μέσον τῆς θαλάσσης καὶ ἀπήτουν ναῦλον διπλάσιον τοῦ συμφωνηθέντος, ἐπὶ ποινῇ νὰ ἐπαναφέρωσι τὸν δυστροποῦντα εἰς τὴν ξηράν. Μεταθέσατε τὴν εἰκόνα ταύτην ἀπὸ τοῦ Καλαμακίου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰς οἱανδήποτε Ἑλληνικὴν πόλιν προικισμένην μὲ Πρωτοδικεῖον, καὶ τὸν τύπον τῶν λεμβούχων ἐκείνων τὸν ἔχετε ὑπὸ τὴν μορφὴν πραγματογνώμονος, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἐκβιαστὴς ἐκεῖνος ἐργάτης τῆς θαλάσσης, ἔπρεπε πρὸς ἄσκησιν τοῦ τιμίου αὐτοῦ ἐπαγγέλματος νὰ ἀνεύρῃ εὐκαιρίαν καθυστερήσαντος ἐπιβάτου καὶ συρίζοντος ἀτμοπλοίου, ἐνῷ ὁ πραγματογνώμων τῆς νέας ἐποχῆς εἶνε αὐτὸς καὶ λέμβος καὶ λεμβοῦχος καὶ ἀτμόπλοιον. Τὸν συριγμὸν τὸν δίδει ἡ διορίσασα αὐτὸν ἀπόφασις, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ὁποίας ἄρχονται αἱ διαπραγματεύσεις. Τὸ τιθέμενον δίλημμα εἶνε χυδαιότατον: Τὸ βαλάντιον ἢ τὴν ὑπόθεσιν. Ὑπάρχουν κατηγορίαι πραγματογνωμόνων οἵτινες ἐπιτακτικῶς ἀπαιτοῦν ὡρισμένον κατ' ἀποκοπὴν διὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἐκθέσεώς των χρηματικὸν ποσὸν καὶ ἄλλων οἱ ὁποῖοι δέχονται τὴν διαβάθμισιν τούτου ἀναλόγως πρὸς τὸ ποσὸν ὅπερ διὰ τῆς ἐκθέσεώς των ἀπειλεῖται νὰ ζημιωθῇ ἢ πρόκειται νὰ ὠφεληθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὴν πραγματογνωμοσύνην διάδικος. Δέκα τοῖς ἑκατὸν, ἐπὶ παραδείγματι, ἐὰν τὸ ἐπίδικον οἰκόπεδον ἐκτιμηθῇ πρὸς δραχμὰς εἴκοσιν ἢ τριάκοντα κατὰ πῆχυν καὶ πέντε ἢ ὀκτὼ ἐὰν ἡ ἐκτίμησις περιορισθῇ εἰς δέκα ἢ δέκα πέντε καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἄλλως ἡ κωπηλασία σταματᾷ καὶ ὁ διάδικος ἀφίεται εἰς τὸ μέσον τοῦ δικανικοῦ πελάγους ἀδυνατῶν νὰ κινήσῃ τὴν ὑπόθεσίν του, ἀφοῦ ὁ λεμβοῦχος ἀξιοῖ τὰ λύτρα, μὴ δυνάμενος ὁ ἀτυχὴς διάδικος ἐπὶ ἄλλης νὰ ἐπιβιβασθῇ λέμβου ἀφοῦ καὶ ὁ ἐκ ταύτης κίνδυνος θὰ εἶνε ἀφεύκτως ὁ αὐτός, ἂν μὴ χείρων.

Ὅσα γράφομεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τῶν εὑρισκομένων μακρὰν τῶν δικαστικῶν παρασκηνίων ὡς ὑπερβολαί. Οἱ ἐγγύτερον ὅμως πρὸς τὰ τελούμενα εὑρισκόμενοι, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ τὰ ἀνεύρουν ὡς μὴ ἀντιστοιχοῦντα τελείως πρὸς τὰ γεγονότα, τὰ τόσον καταφώρως λαμβάνοντα χώραν, τὰ ὑποπίπτοντα εἰς τὴν ἄμεσον ἀντίληψιν καὶ δικαζόντων καὶ δικαζομένων, τὰ κοινῶς, δύνατκί τις νὰ εἴπῃ γνωστά.

Ἤδη ζητεῖται καὶ πάλιν ὁ ὑπαίτιος. Δεδομένου ὅτι ἐν κοινωνίαις ὡς ἡ ἡμετέρα, ἔνθα τὸ κέρδος δι' ἐνεργείας, ἔστω καὶ μὴ νομίμου ἢ μὴ ἠθικῆς, συνηθέστατα προκαλεῖ, οὐχὶ τὴν βδελυγμίαν ἀλλὰ τὸν θαυμασμὸν ἢ τοὐλάχιστον τὴν ἔγκρισιν τῶν ἄλλων, ἡ εὐθύνη ἀναμφιβόλως δὲν βαρύνει τὰ κατ' ἰδίαν πρόσωπα. Ὅταν ὁ νόμος διὰ τῆς ἀνοχῆς του ἐπιτρέπῃ εἰς τὸν διορισθέντα πραγματογνώμονα, τὸν μὴ ἀποκρούσαντα ἀπ' ἀρχῆς τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ λειτούργημα,

νὰ μὴ συντάξῃ τὴν ἔκθεσίν του καὶ νὰ παραλύσῃ οὕτως, ἀρνητικῶς ἐνεργῶν, τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, ὅταν πρὸς ἄρσιν τοῦ τοῦ τοιούτου ἀδικήματος, ὅπερ ἐπιτελεῖται κατὰ τοῦ δυσμοίρου διαδίκου, οὐδὲν ἄλλο παρέχει αὐτῷ ὁ νόμος μέσον ἢ τὴν περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ ὀλιγωρήσαντος πραγματογνώμονος ἀγωγήν, ὅσα μέχρι σήμερον τελοῦνται ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶνε ὀλίγα, ἂς εὐχηθῶμεν δὲ νὰ μὴ ἐξογκωθῇ τὸ κακὸν, ἐνῷ ἐξ ἄλλου δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι αἱ νομιμοποιημέναι αὗται συμμορίαι *τῶν προστατευομένων* ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν Εἰσαγγελέων, ὁλονὲν θὰ αὐξάνωνται καὶ θὰ πληθύνωνται, ἐφ' ὅσον οἱ ἀμεσώτατα πρὸς ἄρσιν τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἐνδιαφερόμενοι, καὶ τοιοῦτοι οἱ δικηγόροι κατὰ πρώτιστον λόγον, δὲν ἐξεγείρονται, ἐπιδιώκοντες, οὐχὶ τὴν βελτίωσιν τῶν προσώπων, ὅπερ ἀδύνατον, ἀλλὰ τῶν κρατουσῶν διατάξεων, ὧν τόση ἐτελεῖται κατάχρησις. Κατὰ τίνα τρόπον αἱ διατάξεις αὗται εἶνε δυνατὸν, μεταρρυθμιζόμεναι νὰ καταστήσωσιν ὑλικῶς δυνατὴν τὴν ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης, εἶνε ζήτημα ὅπερ δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ καταλίπωμεν ἀνεξερεύνητον.

(Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον. **Προσωρινὰ μέτρα**).

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς »Δικαιοσύνης«.

Προκειμένου νὰ ἐπιβάλω κατάσχεσιν εἰς χεῖρας διαφόρων ὡς τρίτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ Δημόσιον, συνέταξα ἓν δικόγραφον κατασχετηρίου, ὅπερ ἀντέγραψα εἰς τόσα ὅσα καὶ οἱ τρίτοι, εἰς χεῖρας τῶν ὁποίων ἐνηργεῖτο ἡ κατάσχεσις, ἐν δὲ τῶν ἀντιγράφων τούτων ἀπέστειλα διὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς κοινοποίησιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου, ὡς ἑνὸς ἐκ τῶν τρίτων. Μετὰ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας ὅμως, ὁπότε συνήθως ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τὰ ἐπιδοτήρια ὑπογεγραμμένα, ἐπληροφορήθην ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἐπιδοτήριον τοῦ κατασχετηρίου τῷ ἐπεστράφη ὑπὸ τοῦ κ. Δικαστικοῦ συμβούλου ἀνυπόγραφον, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι ἐγένετο δι' αὐτοῦ παράβασις τοῦ νόμου περὶ Χαρτοσήμου, διότι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Δικαστικοῦ συμβούλου, κακῶς ἐν τῷ αὐτῷ δικογράφῳ τοῦ κατασχετηρίου ἡνώθησαν τὰ ὀνόματα τῶν διαφόρων τρίτων, ἐνῷ, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἰδίου πάντοτε, δι' ἕκαστον τρίτον ἔπρεπε νὰ συνταχθῇ καὶ ἰδιαίτερον κατασχετήριον. Ὁμολογῶ ὅτι τὸ γεγονὸς ἐκίνησε τὴν ἀγανάκτησίν μου ὄχι τόσον διὰ τὴν συγκεκριμένην ταύτην περίπτωσιν, ὅσον διότι ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν ἡμέραν τὸ δικαστικὸν τμῆμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περιπίπτει, εἰς βάρος ὄχι μόνον τῶν δικηγόρων, ἀλλὰ καὶ σοβαρωτάτων τῶν διαδίκων συμφερόντων, εἰς ἀναριθμήτους αὐθαιρεσίας.

Γνωστὴ λ. χ. πλὴν τῶν ἄλλων εἶνε ἡ παράδοξος ἐπιμονὴ τοῦ κ. Δικαστικοῦ συμβούλου, τὴν ὁποίαν δεικνύει εἰς δικόγραφα περιέχοντα καὶ κλῆσιν πρὸς τὸ Δημόσιον πρὸς ἐμφάνισιν. Ζητεῖ, πλὴν τοῦ κυρίως δικογράφου, πράξεως ἐπὶ παραδείγματι Εἰσηγητοῦ ὁριζούσης τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων ἢ ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης ἢ αὐτοψίας, καὶ ἰδιαίτερον δικόγραφον κλήσεως ἐπαναλαμβανούσης αὐτὰ ταῦτα, ἅτινα ἡ πρᾶξις τοῦ Εἰσηγητοῦ περιέχει.

Δὲν θέλω νὰ κουράσω τοὺς ἀναγνώστας ὑμῶν καταριθμῶν τὴν ἀτελεύτητον σειρὰν τῶν περιπτώσεων, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κ. δικαστικὸς σύμβουλος, αὐτόκλητος ἐπιστάτης τοῦ νόμου καὶ ἐλεγκτὴς τῶν καθηκόντων τῶν δικηγόρων γενόμενος, οὐ μόνον ὑποβάλλει τοὺς διαδίκους εἰς δαπάνας πρὸς σύνταξιν περιττῶν δικογράφων, ἀλλὰ καὶ ἐκθέτει αὐτοὺς εἰς διαφόρους κινδύνους δυναμένους νὰ προκύψωσιν ἐκ τῆς βραδύτητος, ἥτις κατ' ἀνάγκην ἐπέρχεται περὶ τὴν ἐπίδοσιν τῶν δικογράφων ἐκείνων τῶν μὴ συντεταγμένων συμφώνως πρὸς τὰς ὀρέξεις του.

Διὰ τῶν ἄνω καταλήγω εἰς τὸ ἐρώτημα χάριν τοῦ ὁποίου σᾶς ἀπευθύνω τὴν παροῦσαν, τὸ ἐρώτημά μου δὲ εἶνε τὸ ἑξῆς: Ἐν δικαιώματι ποίῳ ὁ δικαστικὸς σύμβουλος ὑπογράφει ἐκεῖνα μόνον τὰ δικόγραφα ἅτινα κρίνει αὐτὸς ὡς συντεταγμένα κατὰ νόμον, ἀπορρίπτει δὲ τὰ μὴ κατὰ τὴν κρίσιν του τοιαῦτα; Ὑπάρχει νόμος τις χορηγῶν αὐτῷ τοιοῦτό τι δικαίωμα; Ἐγὼ τοὐλάχιστον, μὲ τὰς ὀλίγας μου γνώσεις, γνωρίζω ὅτι οὐδεμία δικαστικὴ πρᾶξις καὶ οὐδὲν δικόγραφον δύναται νὰ θεωρηθῇ ἄκυρον, ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι ἐγένετο δι' αὐτοῦ παράβασις τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου, ὅπως ἐπίσης ἐδιδάχθην ὅτι πᾶς πολίτης, εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὁποίου ὑποπίπτει παράβασίς τις τοῦ νόμου τούτου δικαιοῦται νὰ καταγγείλῃ ταύτην ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς. Τὸ δικαίωμα ἄρα τοῦ κ. δικαστικοῦ συμβούλου ἐν καὶ μόνον εἶνε: Νὰ καταγγέλλῃ τὰς κατὰ τὴν κρίσιν του τοιαύτας παραβάσεις, οὐδέποτε ὅμως νὰ ἀρνῆται τὴν ὑπογραφὴν ἐπιδοτηρίων. Πράττων δὲ τὸ τελευταῖον καὶ αὐθαίρετος ἑρμηνευτὴς ἀλλὰ καὶ ἐφαρμοστὴς ἀνεξέλεγκτος γίνεται καὶ τὸ Δημόσιον κινδυνεύει νὰ ἐκθέσῃ εἰς διαφόρους κινδύνους ἀποζημιώσεων.

Ἐν τέλει σᾶς ζητῶ συγγνώμην διότι ἔχω τὴν ἀφέλειαν νὰ πιστεύω ὅτι εἶνε πιθανὸν νὰ ἐπέλθῃ θεραπεία τις καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἁπλοϊκῇ ἐλπίδι μου νὰ ἀπασχολῶ τὸν χῶρον τῆς ἐφημερίδος σας μὲ μικρολογήματα τοιούτου εἴδους. Ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ ὅμως πρὸς στιγμὴν νὰ λησμονήσω ὅτι οἱ δικηγόροι, ἐν Ἀθήναις πρὸ πάντων, εἴμεθα οἱ ἀνεκτικώτεροι τῶν Ἑλλήνων, δεχόμενοι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τώρα κολαφισμοὺς ἰσχυροτέρους κατὰ πολὺ ἐκείνων μὲ τοὺς ὁποίους καθ' ἑκάστην σχεδὸν μᾶς φιλοδωρεῖ ἡ παλάμη τοῦ δικαστικοῦ συμβούλου.

Δέξασθε κλ.

Ὁ συνάδελφός σας
ΙΩΒ

ΕΠΙΚΡΙΣΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Ἔλεγχος τῆς ὑπ' ἀριθ. 1776 (905) ἀποφ. Ἐφετ. Ἀθηνῶν. Παρερμηνεία τοῦ ΑΡΜΑ νόμου.

Ἡ Α. ἀξιοῦσα νὰ λαμβάνῃ λόγῳ διατροφῆς της 50 δραχμ. μηνιαίως παρὰ τοῦ συζύγου της, ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου ὄντος, κατέσχε συντηρητικῶς τὸ ¼ τοῦ τε μισθοῦ καὶ τῶν ἐκ ποσοστῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ. Τὸ πρωτοδικεῖον Σύρου, οὗ ἐνώπιον εἰσήχθη ἡ ὑπόθεσις, ὡς πρὸς μὲν τὸ 1]4 τοῦ μισθοῦ ἐπεκύρωσε τὴν ἐν λόγῳ κατάσχεσιν, ὡς πρὸς μὲν τὸ 1]4 ὅμως τῶν ἐκ νομίμων ποσοστῶν ἀποδοχῶν τοῦ καθ' οὗ αὕτη, ἠκύρωσεν αὐτὴν ὁλοσχερῶς. Ἐκκληθείσης τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ἐξεδόθη κατὰ πλειοψηφίαν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 1776 (905) ἀπόφασις, ὁρίζουσα ὅτι *οὐχὶ ὀρθῶς ἡ πρωτόδικος ἀπόφασις ἐθεώρησεν ἐντελῶς ἄκυρον τὴν ἐπὶ τῶν ποσοστῶν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου κατάσχεσιν*, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ περιορίσῃ ταύτην εἰς τὸ *τέταρτον* αὐτῆς, ἐφ' οὗ ὄντως καὶ ἐπεκύρωσε τὸ Ἐφετεῖον τὴν κατάσχεσιν τῆς ἐκκαλούσης παρὰ τὴν ἐναντίαν γνώμην τῆς μειοψηφίας. Ἤδη ἐρωτᾶται:

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ Ἐφετείου εἶναι ὀρθή; Ἐπιτρέπων ὁ νόμος, χάριν τῆς διατροφῆς συζύγου, τέκνων κλ., τὴν κατάσχεσιν τοῦ 1]4 τοῦ μισθοῦ, ἐπιτρέπει αὐτὴν ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τετάρτου *τῶν ἄλλων* τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου *ἀποδοχῶν*; Εἴτε σαφὴς καὶ ὡρισμένη θεωρηθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΑΡΜΑ, εἴτε ἀσαφὴς καὶ ἀόριστος, φρονοῦμεν ἀδιστάκτως ὅτι πεπλανημένη καὶ ἄδικος εἶναι ἡ περὶ ἧς πρόκειται ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

Ὁ νόμος ΑΡΜΑ, ἀφορῶν εἰς τὴν προστασίαν καὶ καλὴν διεξαγωγὴν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν— ἐφόσον οὗτοι δύνανται νὰ διαταραχθῶσιν ἐξ οἰκονομικῶν περισπασμῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων — τίθησιν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 αὐτοῦ μίαν *γενικὴν ἀπαγορευτικὴν ἀρχήν*, καθ' ἣν: «ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ κατάσχεσις *τῶν μισθῶν ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ἀποδοχῆς* τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν.» Μετὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦτον τοῦ νόμου *πᾶσα* ὑπὸ οἱονδήποτε τύπον ἢ ὄνομα χορηγουμένη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου *ἀμοιβοληψία* ἢ *ἀποζημίωσις* εἰς τὰ ἐν ταῖς δημοσίαις ὑπηρεσίαις τοῦ Κράτους ἀπασχολούμενα πρόσωπα εἶνε *ἀκατάσχετος*. Αὐτὸς εἶνε ὁ *γενικὸς κανὼν* τοῦ νόμου. Ἀλλ' ὁ νομοθέτης ἔγνω νὰ θεραπεύσῃ καὶ μίαν ἄλλην δημοσίου συμφέροντος κοινωνικὴν ἀνάγκην, τὴν ἔστω καὶ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου *διατροφὴν* τῶν οἰκειοτέρων τοῦ οἴκου του μελῶν (ἀνιόντων, κατιόντων, συζύγου.) Ὅθεν τοῦ ἄνω γενικοῦ κανόνος εἰσάγει *μίαν ἐξαίρεσιν* διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου του, ἤτοι *συγχωρεῖ μερικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ ῥητῶς ὡρισμένης ἀμοιβοληψίας* τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, *ἐξαιρετικῶς*, χάριν τοῦτέστι τῆς διατροφῆς συζύγου, τέκνων κτλ.). Ποία ἡ *ἔκτασις* καὶ τὸ *ἀντικείμενον* τῆς ἐξαιρετικῶς ἐπιτραπείσης ταύτης κατασχέσεως; Σαφέστατα περὶ τούτων διαλαμβάνει ὁ νόμος ὁρίζων ὅτι διὰ τὴν ἄνω αἰτίαν ἐπιτρέπει νὰ κατάσχεται **τὸ ἓν τέταρτον** (ἔκτασις) **τῶν μισθῶν** (ἀντικείμενον) τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν. Ὥστε τὴν ἐξαίρεσίν του ἠθέλησε νὰ περιορίσῃ ὁ νομοθέτης *μόνον ἐπὶ ὡρισμένου ποσοστοῦ τοῦ μισθοῦ*, σιωπᾷ δὲ καθόσον ἀφορᾷ τὰς *ἄλλας* ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καταβαλλομένας εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ στρατιωτικοὺς *ἀποδοχάς*, αἵτινες κατ' ἀκολουθίαν ὑπόκεινται εἰς τὸν διὰ τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ νόμου τεθέντα *γενικὸν κανόνα τοῦ ἀκατασχέτου*. Καὶ δὲν ὑποστηρίζει τὴν ἑρμηνείαν ταύτην μόνον τὸ σαφὲς καὶ ῥητὸν γράμμα τοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ τὸ *πνεῦμα* αὐτοῦ, ἤτοι ἡ πρόθεσις καὶ πρόνοια τοῦ νομοθέτου, ὅστις προκειμένου *περὶ τοιαύτης φύσεως ἀποδοχῶν* ὁδοιπορικῶν δαπανῶν, ἐπιθεωρήσεως ἢ ἀνακρίσεως, ἐξόδων γραφικῆς ὕλης, ἐξετάστρων Καθηγητῶν Πανεπιστημίου, ποσοστῶν χαρτοσήμου ἢ γραμματοσήμου κτλ. ἐννοεῖ καὶ θέλει νὰ περιέρχωνται αὗται ἀσφαλῶς καὶ πλήρεις εἰς τὸν δημόσιον ὑπάλληλον, ἐπειδὴ μόνη ἡ *εἰς ἀκέραιον* καταβολὴ τούτων ἐγγυᾶται καὶ ἐξασφαλίζει τὴν *εἰλικρινῆ ἐκπλήρωσιν* τῶν ὑπηρεσιῶν χάριν τῶν ὁποίων δίδονται.

Ἡ ἀπειλὴ τῆς κατασχέσεως τῶν τοιούτων ἀποδοχῶν ἐμπνέει ἀθυμίαν καὶ δισταγμὸν εἰς τὸν ὑπάλληλον, ὅστις οὐχὶ ἀπίθανον νὰ παραλείψῃ ἢ ἀτελῶς καὶ ἀνεπαρκῶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ὑπηρεσίαν ὑπὲρ ἧς ἡ πρόσθετος ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀμοιβή του. Δεδόσθω ὅμως πρὸς στιγμὴν ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΑΡΜΑ' εἶναι *ἀσαφὴς* καὶ *ἀόριστος*. Ἐπιτρέπεται *διασταλτικὴ* αὐτῆς ἑρμηνεία; Διὰ τῶν νόμων 141 πανδ. (50,17) ρμά καὶ ρξβ' Βασιλ. (2,3) καθιεροῦται μία γενικὴ ἑρμηνευτικὴ ἀρχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν «τὰ δι' ἀνάγκην παρὰ κανόνα νόμου δεχθέντα οὐχ ἕλκεται εἰς ὅμοια». Ὁρίζει δηλαδὴ ὅτι *πᾶσα ἐξαιρετικὴ διάταξις*, τὴν ὁποίαν ὑπηγόρευσεν ἡ ἀνάγκη, καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἔκφρασις τυχὸν δὲν εἶναι σαφὴς—ὡς μὴ ῥητῶς περιλαμβάνουσα ἐν ἑαυτῇ παραπλησίαν περίπτωσιν τῆς δι' ἣν ἐνομοθετήθη —πρέπει νὰ θεωρῆται *ἀνεπίδεκτος ἐπεκτάσεως* διὰ τῆς κατ' ἀναλογίαν ἐφαρμογῆς, καὶ ὅσον οἷόν τε νὰ ἑρμηνεύηται στενῶς, ὡς νομοθετηθεῖσα ἕνεκεν ἐξαιρετικῆς ἀνάγκης, τὴν ὁποίαν, ἔχων ὑπ' ὄψει του ὁ νομοθέτης, ἔγνω νὰ θεραπεύσῃ ὡς αὐτὸς ἤθελε καὶ ὥρισε. Συνεπῶς *ὅ,τι ῥητῶς δὲν περιλαμβάνεται* ἐν τῷ ἐξαιρετικῷ ὁρισμῷ του, θεωρητέον, κατὰ τοὺς ἑρμηνευτικοὺς κανόνας, ἀποκεκλεισμένον ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ὑποκείμενον εἰς τὸ *κοινὸν* καὶ *γενικὸν* μέτρον τοῦ νομοθετήματος αὐτοῦ.

Ἀθήνησι τὴν 20 Φεβρουαρίου 1906.

Γεώργ. Ἀναλυτὴς
δικηγόρος ἐν Ἀθήναις

ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀνεκλήθη τὸ Β. Διάταγμα ὅσον ἀφορᾷ τὰς μεταθέσεις τῶν Πρωτοδικῶν Ν. Τσάντα ἐκ Ναυπλίου εἰς Καλάμας καὶ Π. Ψωμάκη ἐξ Ἄρτης εἰς Εὐρυτανίαν.

— Μετετέθησαν οἱ Πρωτοδίκαι Α. Ἀγαπηνὸς ἐκ Ναυπλίου εἰς Καλάμας, Π. Ψωμάκης ἐξ Ἄρτης εἰς Πύργον, Ἰω. Μαρούδης ἐκ Σύρου εἰς Σπάρτην, Γ. Χριστόπουλος ἐκ Σπάρτης εἰς Σύρον, Δ. Δαμασκηνὸς ἐκ Κεφαλληνίας εἰς Σπάρτην, ἀντὶ τοῦ Ζ. Λιβανοῦ εἰς Πάτρας ἀντὶ τοῦ Α. Μουστακοπούλου εἰς Κεφαλληνίαν.

— Διωρίσθησαν δικηγόροι παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις πλὴν τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁ Ζαχαρίας Ἰω. Λαμπρινόπουλος, παρὰ τοῖς ἐν Κορίνθῳ δικαστηρίοις Φώτιος Γ. Κατσαμπῆς, παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις δικαστηρίοις πλὴν τοῦ Ἐφετείου ὁ Χρ. Λαμπούσης, καὶ παρὰ τοῖς ἐν Κερκύρᾳ ὁ Γεώργιος Κάτσαρης.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ζ'. ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΟΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΕΝ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ

Ἐδημοσιεύθη τεῦχος ἐκ σελ. 36 ὑπὸ τοῦ κ.
ΑΛΕΞ. Γ. ΣΚΟΥΖΕ
περιέχον ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τούτου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὡς καὶ τὸν ἐκφωνηθέντα ἐν τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλ. Σκουζὲ λόγον.

Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἀσχοληθῶμεν εὐρύτερον

ΚΩΔΙΚΕΣ ΦΛΟΓΑΪΤΟΥ

Ἐξεδόθη ὁ Ε' τόμος τῶν Κωδίκων τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας τοῦ ἀειμνήστου Θ. Φλογαΐτου μετὰ νέαν ἐπεξεργασίαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Δημ. Ζαλούχου δικηγόρου καὶ ὑφηγητοῦ. Ὁ τόμος οὗτος ἐπιγραφόμενος ὀργανισμὸς τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας περιέχει τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, τὸ Πηδάλιον, ἤτοι τοὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς κανόνας, τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, τοὺς Ἐκλογικοὺς νόμους μετὰ τῶν σχετικῶν γνωμοδοτήσεων καὶ ἐγκυκλίων, τῶν τύπων καὶ τῶν ἀναγκαίων ὁδηγιῶν διὰ τοὺς **δικαστικοὺς ἀντιπροσώπους**, τοὺς νόμους περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων καὶ πάντας τοὺς γενικοὺς νόμους τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἑνὸς μόνον ὑπουργείου, τὰ σχετικὰ νομοτελεστικὰ Β. Διατάγματα, τὴν νομολογίαν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων, καὶ πλείστας ὅσας ἐπεξηγητικὰς καὶ διασαφιστικὰς σημειώσεις, ὥστε ἀποτελεῖ βιβλίον χρησιμώτατον καὶ εὐχρηστότατον τοῖς νομικοῖς. Τιμᾶται δραχ. 5,75 καὶ εὑρίσκεται παρὰ τοῖς κεντρικοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀθηνῶν καὶ τοῖς ὑποπρακτορείοις τῶν ἐφημερίδων ἐντὸς ἐπαρχίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ν. ΣΙΑΤΟΥ

Δικηγόρου ἐν Ἀθήναις

Ἑρμηνεία τῶν νόμων περὶ **Φόρου Οἰκοδομῶν** μετὰ προλόγου καὶ τυπικοῦ χάριν τὸν διοκτητῶν. Τιμᾶται δραχ. 2.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ὑπὸ **Βασιλείου Γ. Οἰκονομίδου**
Ἔκδοσις ἕκτη
Μετὰ πλείστων προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων
ὑπὸ **Μιχαὴλ Γ. Λειβαδᾶ**
Ὑφηγητοῦ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας
Ἐξεδόθη τόμος Α'. τόμος Β', τεῦχος α'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

Ἔτος 25ον
Διευθυντὴς **Σ. Κ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ**

Τιμὴ ἐτησίας συνδρομῆς δραχμὰς 15

Πᾶσα οἱαδήποτε αἴτησις ἀφορῶσα τὴν ἐφημερίδα, ἀπευθυντέα πρὸς τὸν κ. **Ἀριστείδην Σ. Μπαλάνον**, δικηγόρον.

Ὁδὸς Παρθεναγωγείου—Ἀριστείδου 14

Φύλλα τῆς «Δικαιοσύνης» πωλοῦνται ἐν τοῖς Καταστήμασι τοῦ κ. Γεωργίου Φέξη ἐπὶ τῆς Πλατείας Λουδοβίκου ἀπέναντι τοῦ Πρωτοδικείου.

ΤΥΠΟΙΣ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ